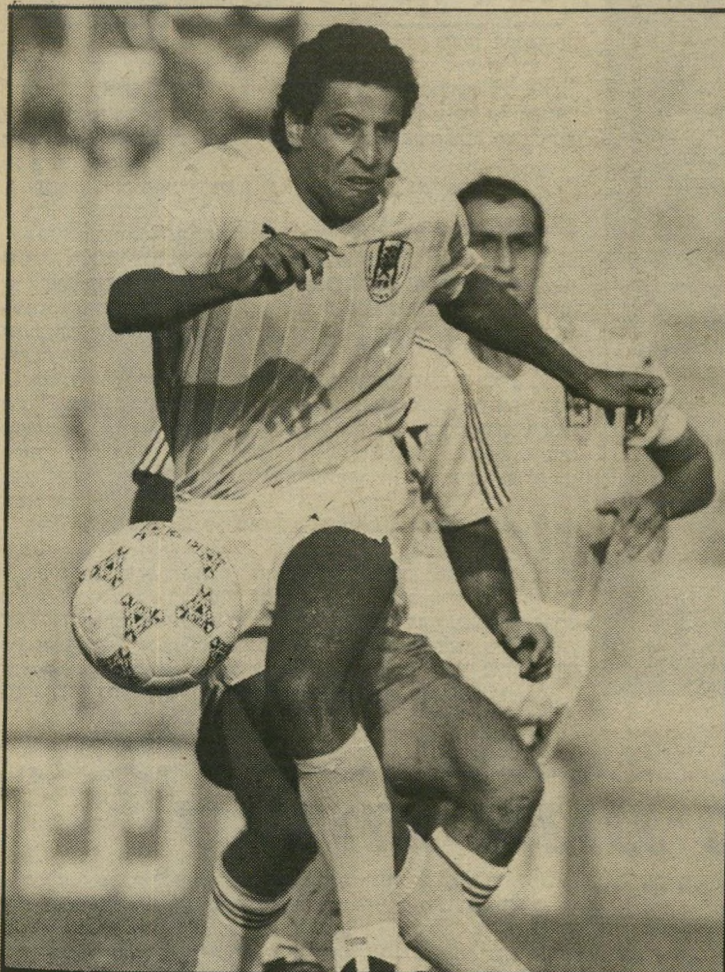

"אני הולך לשבור

חודר!"

משה ט'

המיגרש, אלא, בחדרי-חדרים, מה פירוש?
פשוט התלבשו על הפועל. החמירו רק עם קבוצה אחת, התלבשו עלינו...

מי?
העסקנים עשו את זה. הם הורידו אותנו לליגה. רצו להוריד את מחירי השחקנים. מביי נה, אנחנו עולים להם יותר מדי כסף. הלכו, בהתאחרות, במטרה ברורה לעשות 12 קבוצות צוות בליגה הלאומית. החליטו להביא שחקנים זרים, עכשיו, מה ייצא להם מזה? שבעונה הבאה יבואו פחות אוהדים למיגרש — ירוויי חו עוד פחות כסף!

ניסיתם להיאבק בחדרי-חדר רים?
בכלל רוב השחקנים בהפועל רצו להתפטר. או לא באנו לאימונים, לא באנו למישח קים. מה עשו? הטילו עלינו עונשים.

מי הטיל?
ההתאחדות! אמרתי לך — התלבשו עלינו.

הפועל תל-אביב מזוהה עם המי ערך וכך גם רוב עסקניה. מה בקשר לשחקנים?

לא חושב שהשחקנים מרדו. אומרים ככה, אבל אני יכול להגיד לך ש-80% מהשחקנים של הקבוצה הם ליבורניקים. אני לא משנה. עכשיו, נכון שקאופמן והשאר שייכים למעי רך. הם מנהלים את הקבוצה. אנחנו, השחקנים, לא מערבים פוליטיקה וספורט, אבל הם מערבים. עובדה שהתלבשו עלינו, ניסו לחסל אותנו.

בערך סכומים של שנה. **בלומר: אתה עומד להפטר חוזה?**
והו! אני לא חושב להישאר! אני הולך לשבור חוזה. בכל מיקרה — אפילו אם אשאר בהפועל תל-אביב, זה לא נראה לי עכשיו — יש אשבור חוזה! לא אשאר באותם התנאים! יש לי הצעות מקבוצות-צמרת, קבוצות שהחליטו לרוץ חזק בעונה הבאה.

כשמשחקים באותה הקבוצה מגול 13, לא מתקשרים למוסד ריג-שית?

או חבל לי לעזוב את הפועל. בכל זאת, זוהי קבוצת-צמרת. אבל אם לא יהיו שינוי יים...

בשנה שעברה נבחרת כ, בדר-רגלן העונה. לפתע, השנה, הורר-חקת מהמיגרש ונמנע ממוך להצטרף למסעה של הנבחרת, קבוצתך יורר-רת לליגה הארצית. מה קורה? אתה בדרך למטה?

אני לא בדרך למטה! בכלל לא! הגרולה של שחקן היא שהוא קם מהקרשים. או שנה אחת היא ככה, ושנה אחת ככה. יש לי כוח רצון, עברתי דברים יותר קשים בחיים ממה שעברתי השנה. אני אתאושש. ככה זה ספורט, אבל יש דברים מרגיזים!

למשל?
נו, אם שופט מחליט להרחיק שחקן-צמרת, יום לפני שהוא צריך לנסוע עם הנבחרת לחו"ל — מה את אומרת על זה?

אמרת לי שלא הפסדתם על

בות 11. כמו תמיד, לפני מישחק, חשבתי מה יהיה, אך יהיה.

למחרת בבוקר, ביום המישחק, חררת מהרגליך?

לא. קצת תיכונתי. ניסיתי להתכונן כמו רגיל. קראתי עיתונים, ניסיתי להתכונן כמו לפני כל מישחק.

דיברתם ביניכם, השחקנים, על אסורות ירידה לליגה הארצית?

הצרה היא שהרבה זמן אנחנו מרברים על זה — מתחילת העונה! כבר חודשים שאנחנו מרברים רק על כסף. זה לא טוב ששחקנים מתעסקים בעסקנות, במקום במישחק עצמו. היינו אומרים: "מתי כבר יגיע הכסף?"

זכר את השנייה שבה הבנת כי שבת ש, זהו, יורדים?

אפשר להגיד שזה לא קרה מייד אחרי שתי טפנו את הגול. זה קרה לי כשהקהל התחיל לשרוק, דקה או שתיים לפני סוף המישחק. אז הבנתי, ידעתי. אבל המשכתי לשחק, קיוויתי עד הסוף. שיחקנו, כמו גברים, עד הסוף!

מה קרה אחרי שריקת-הסיום?
השחקנים לא בכו. אילו היינו מפסידים את העונה על המיגרש — אז בטח היינו בוכים.

אבל הפסדנו את העונה בחדרי-חדרים, כמישחקים בין כל מיני כסאות. זה לא ספורט, זהו לא הפסדנו במיגרש!

בכל זאת, לא הרגשת מין צביר טונת כזאת, כאב?

אולי כלפי האוהדים וכלפי השחקנים הצעירים. כואב לי עליהם. העתיד שלהם עלול להיגמר. עכשיו הם ירוויחו פחות כסף. לא מחכה להם משהו.

מה מחכה לך?

אני מחוייב, על פי החוזה שלי עם הקבוצה, לשחק עוד שנה, אבל לפי אותו חוזה בדיוק, חייבים לי הרבה כסף.

כמה זה, הרבה?

אתה מהפס עדיין לשפוך את הלב?

עשיתי עם הפועל הסדר, שאחכה עד יום הרביעי. הייתי היום אצל טדי קאופמן. נראה אם בכל זאת יגיע כסף...

סליחה על הבאנאליות, אבל איך הרגשה לרדת לליגה ארצית?

טוב, אני חושב שזה די כואב ודי מאכזב. אבל מה, אני צפיתי זאת מראש! זאת לא חוכמה שכולם יכתבו וכולם יפרשנו. היום כולם חכמים. אני, מתחילת העונה, עשיתי בלגאן, מבינה? צפיתי שתהיה הידרדרות!

עד כדי ירידה לליגה הארצית?
לא צפיתי ירידה כזאת. בכל זאת, בשביל אימפריה כמו הפועל תל-אביב — זאת מכה כזאת! זאת הפעם הראשונה בתולדות הכדור רגל שהפועל תל-אביב ירדה לליגה הארצית!

מאיוזה גיל אתה משחק בקבוצה צה?

גדלתי בקבוצה הזאת. אני משחק שם מגיל 13. רק שנה אחת הייתי מושאל לקבוצה אחרת.

■ ■ ■

המישחק, בשבת נחשב כמישיחק לחיים או למוות?

בטח!
איך התכוננתם לקראתו?
ראשית כל, לנו נבית-מלון, כל הקבוצה ביחד.

היתה אווירת-נכאים?

האווירה בינינו דווקא טובה. בקבוצות אחרות אומרים שאין אווירה טובה: הווא משמין את ההוא, קוראים בעיתונים. אצלנו, בהפועל, יש דווקא אווירה טובה. נכון, היה קצת מתח, אנשים לא ישנו בלילה.

אתה ישנת?
אני נרדמתי ב-12 בלילה. התפורנו כסביי

"אני מתחמם מהר!"

חובבי-ספורט ומביני-דבר הזהירו אותי שאלי כהן נוהג להתחמם במהירות. לפעמים, כשהוא ממש מחומם, הוא עלול להפוך שולחן, כסא, או כל רהיט המוצא חן בעיניו באותו רגע.

מכיוון שסברתי שכהן — כדורגלן-העונה בשנה שעברה — אינו שרוי במצב רוח מרוכז, עקב ירידת קבוצתו, הפועל תל-אביב, לליגה הארצית, נבהלתי. השנה הזאת, הסיפוי להפחיד אותי, לא היתה השנה של כהן: הוא הורחק ממכח המשחקים כעונש מישמעתי, מיספס בדקה ה-90 נסיעה עם הנבחרת בגלל הדרחקה מהמיגרש. לא נעים.

גם ניסיונות החרגה של משה סיני ועודד-הדין בוצעו באייר לא השקיטו אותי, עד שנוצר הקשר, וכחן הודיע לי חגיגית שהוא, בן 28 וחצי. בת כמה את?

אז בגיל 28 וחצי, אתה עוד הופך שולחנות, משתולל?

אני בא לבית-ברני (שם הפך שולחן לפני כמה ימים) ואני רואה את הנולד. באתי לשם לפני המישחק עם בני-יהודה, וביקשתי שישלמו כסף לשחקנים.

אתה המנהיג של הקבוצה?

אני לא המנהיג, אבל אני רואה מראש את הנולד. עיצבנו אותי. אמרו לי שם העסקנים: "אל תדאג, יהיה בסדר..." ראיתי שזה בכלל לא מעניין אותם. אני משוט אחד כזה שלוקח ללב. אני מתחמם מהר ו... אני יודע שזה לא לטובתי, אבל באותו רגע... עובדה שצדקתי. עד עצם היום הזה לא קיבלנו את הכסף.

כלומר: אתם משחקים בהתנדבות?
מרוב התנדבות, ירדנו לינה!